

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

55. In præterito lubilæo, cum quis illud obtinisset in prima hebdomada, incidet postea in caso reservatos, & fuit in secunda hebdomada iterum à quodam Confessario absolutus, quæsivit à me dictus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

do plures Indulgentiæ eadem die diuersis Ecclesiis concessæ sunt iis, qui post confessionem, & communionem eas uisitaerint, & ibi orauerint: tunc enim unica confessio, & communio sufficit ad lucranda veramque Indulgentiam, vt notauit Turrianus *vbi supra*, & Diana *tom. 4. tract. 4. Miscellan. resol. 166.* quia confessio & communio non videtur exigi directe, sed per se dispositiue ad maiorem dispositionem subiecti ad hanc intentionem. Vnde idem dicendum esset, licet secunda Indulgentia non eadem die, sed sequenti, vel intra debitam distantiam occurreret Ita Lugo; & postquam Gobat loco citato *num. 181.* cuius verba hæc sunt: *Indulgentiam dicendum esse, licet secunda Indulgentia non eadem die, sed sequenti, vel intra debitam distantiam occurreret, existimat Lugo loco citato post Comitolium, quæst. 39.* qui interrogatus, vtrum qui primo die Augusti Sacramenta confessionis, & communionis susceperant, nil plane cogitantes de Indulgentia, quæ omnibus confessis & communicatis proponebatur ad diem sextum eiusdem mensis, possent sine noua confessione, communionem lucrari illam Indulgentiam? Respondit posse, eam potissimum ob causam, quod illi, de quibus erat sermo, verè potuerint dici, esse confessi, & communicati. Comitulum integre sequitur Portel, *num. 5.* Et quando duobus diebus immediatis sunt duæ Indulgentiæ plenariæ, requirentes confessionem, & communionem, sentit cum Comitolo, Turrianus *in sel. disput. relatus à Diana, part. 4. quæst. 4. num. 166.* non dissentiente. Hæc Gobat; qui pro hac opinione citat etiam Escobar, quibus etiam adde me citato Quintanaduenam *vbi supra, num. 9.* & etiam me citato Lezanam, *in Summa, tom. 4. verb. Indulgentiam, num. 15.*

Et tandem nota Pasqualigum, *quæst. 81. num. 3.* firmare, quod iniunctio communionis pro Iubilæo non afficiat pueros, sed tantum eos, qui iam apti sunt ad suscipiendam Eucharistiam: & proinde non esse opus commutatione. Ratio autem est quia prohibetur à iure, seu consuetudine sumere Eucharistiam, & Pontifex id non ignorat; atque aded conditio communionis quoad ipsos est impossibilis de iure. Ergo non censetur imposita pro ipsis: nam conditio de iure impossibilis, etiam si apponatur, habetur pro non posita *cap. Iua, & cap. Requisiuiti de Testament. & Clement. 1. de Relig. domib.* Confirmatur. Cum Pontifex sciat pueros non posse sumere Eucharistiam, si etiam quod ad ipsos iniungeret hanc conditionem, frustra iniungeret, quia obstat ius, ne possit impleri.

7. Sed communis sententia est in contrarium, quam ego docui, & quam nouissimè tenet Quintanaduena *vbi supra, num. 4.* [No dixerón bien Fernandez, y Zanardo, que los niños incapaces de comulgar sacramentalmente comulgassen espiritualmente (como si fueran capaces para esta comunión no siendo para aquella) A los tales auerse esta de comutar en otra obra pia especifican Fausto de Iubilæo, lib. 4. quæst. 45. Lorenzo de sancto Francisco, notatione 8. y otros. Ni dno bien Fr. Filipe de la Cruz, tract. 1. §. 11. numero 3. Que los niños no comulgando ganauan el Iubleo, si hazian las demas diligencias. Aduiertase para este, y otros Iubleos, y para el articulo de la muerte la doctrina, que con tanta autoridad, y razones prueba Iuan Sanchez, *Select. disput. 26.* Que à los niños en llegando al uso de razon, ó años de discrecion aunque solos sean fiere, si saben distinguir lo malo de lo bueno; y qual es pecado, se à de dar y deue la Eucharistia, y que dello es capaz, el que lo es de la confesion, y que mas capacidad se requiere para esto, por ser mas difciles de aprehender sus actos de examen, dolor, proposito, &c. que para à quella, que son mas faciles: que alli no ay

pan, si no Christo, que se à da recibir en ayunas, y sin pecado grande, confessandolo antes.] Ita ille. Ea verò, quæ in hac, & sequenti Resolutione obseruabimus, dicta esse volo ad magis confirmandas aliquas opiniones à nobis alibi adductas, non quod existimem opiniones Patris Pasqualigi viri docti, & artificissimi, non esse satis probabiles.

Alibi in omnibus Ref. de signatis in omnibus annotationibus huius Ref.

RESOL. LV.

In præterito Iubilæo, cum quis illud obtinisset in prima hebdomada, incidit postea in casus reseruat, & fuit in secunda hebdomada iterum à quodam Confessario absolutus; quæsiuit à me dictus Confessarius, an peccauerit, & teneatur de errore admonere penitentem? Et resolutio huius casus pendet ex illa questione, an si quis priori hebdomada expleuit opera iniuncta in Iubilæo, & illud comparauit, possit in secunda hebdomada iterum lucrari, & à reseruatibus absolui? Ex p. 2. tr. 17. & Misc. 3. Ref. 89.

§. 1. Respondi, esse maximam inter DD. difficultatem, an si quis priori hebdomada expleuit opera iniuncta in Iubilæo, & illud comparauit, possit in secunda hebdomada iterum lucrari, & à reseruatibus absolui; Negentem sententiam sustinet Layman *in Theol. mor. lib. 5. tract. 7. cap. 8. num. 9.* Sanchez *in sum. tom. 1. lib. 4. cap. 54. num. 30.* Suarez *de Relig. tom. 2. lib. 6. cap. 16. num. 21.* Bonacina *de Sac. disp. 5. quæst. 7. punct. 5. §. 3. num. 17.* Rodriguez *in sum. tom. 4. cap. 188. num. 2.* & nouissime Raphael de la Torre *tom. 1. in 2. 2. quæst. 88. art. 1. 2. disp. 6. num. 8.* vbi ait. Annotandum est, falsam esse sententiam existimantem, quòd si quis in prima hebdomada factis omnibus diligentibus ad gratiam Iubilæi consequendam, obtineat voti alicuius commutationem; si postea iterum voueat, potest sequenti hebdomada, illius voti nouiter facti commutationem obtinere, si iterum faciat diligentiam ad consequendam gratiam Iubilæi necessariam, falsa, inquam, est hæc positio, quia in forma Iubilæi expressè habetur, gratiam consequendam esse, vna è duabus hebdomadibus disunctiue; ait enim, qui prima hebdomada post publicationem, vel in sequenti post illam.

Sup. hoc in Ref. seq. & in prima post. seq. à lin. 4. & in tom. 1. tr. 3. Ref. 160. §. Accedit paulo post initium, à vers. Ideoque, in to. 7. tr. 1. Ref. 109 §. 2. cursum ad medium.

2. At contraria sententia non falsa, vt ait Torres, sed probabilis visa est Bonacinae, qui contrariam opinionem vocat tantum probabiliorum: & illam absolute tuerentur hi omnes, Iacobus de Grassis *in appendice ad suas dec. lib. 2. cap. 5. n. 23.* Alphonus de Vega *in sum. tom. 2. cap. 7. cas. 19.* ex Societate Iesu Henriquez *de Indulg. lib. 7. cap. 11. num. 1. de penit. lib. 6. cap. 16. num. 3.* & Reginaldus *in sua praxi tom. 1. lib. 8. cap. 5. sect. 2. num. 64.* ex nostra religione P. Molfesius *in sum. tom. 1. tract. 7. cap. 16. num. 45.* quia, vt ipse ait, si propter opera indulgentia conceditur, & duabus vicibus quis adimplet opera in tempore præfixo, non est ratio conuincens, cur bis indulgentiam prædictam non lucretur. Deinde est valde probabile, indulgentiam tempore limitato concessam, modò in ea non limitetur, vt semel tantum acquiratur, posse plus quam semel comparari. Ergo, &c. Tertio, quia versamur in materia fauorabili, nulli perniciofa; ergo latam interpretationem admittit. Quarto, absolutio reseruatorum potest sæpius obtineri ante consecutionem Iubilæi; ergo etiam potest obtineri obtento Iubilæo, si tamen non sit transactum tempus Iubilæi.

3. Ad argumentum Raphaelis de la Torre & aliorum, respondetur ex mente nostri Molfesij, illam particulam disunctiuam respicere commoditatem ipsorum fidelium, vt qui non possit, vel nolit prima hebdomada opera adimplere, adimpleat in secunda. At non sequitur

N A
O N I A
L I V V
I T I

sequitur excluso, vt nequeat duabus vicibus quis indulgentiam lucrari, si opera faciat. Hæc ille. Et ita stante probabilitate huius opinionis, ad nihil obligauit supradictum confessarium, qui in secunda hebdomada Iubilæi absoluerat alia vice illum penitentem.

RESOL. LVI.

An qui lucratus est Iubilæum in prima hebdomada, iterum in secunda hebdomada possit illud lucrari? Ex part. 5. tr. 12. Ref. 28.

Quæ hic est Ref. antecedens, & in aliis eius not.

§. 1. **N**egatiuè respondent Doctores, quos ego citauit in 2. part. tr. 17. resol. 49. quibus nunc addo Portel in *dub. Regular. vov. Indulgentia, num. 16.* Faustum in *Theol. rel. lib. 4. q. 61.* & ita hanc sententiam declaratæ factam Cardinalium Congregationem testatur Filiucius tom. 1. tract. 8. cap. 10. n. 261. vbi sic ait. Aduerte tamen hoc mensè Maio anno 1620. declarasse sacram Congregationem Concilij tantum semel acquiri Indulgentiam per Iubilæum, & semel tantum à casibus absolui quempiam posse; quare huic declarationi standum erit.

2. Cui ego, vt par est, omni cum reuerentia starem, si mihi constaret talem declarationem verè emanasse à sacra Congregatione, sed quia de illa non constat authenticè, puto posse interim penitentes & Confessarios in praxi affirmatiuam sententiam sequi cum Doctoribus, quos ego ipse vbi supra citauit, quibus nunc addo Benzonium de *Iubilæo, lib. 5. cap. 15. dub. 23.* Zerolam de *Iubilæo, lib. 1. c. 16. q. 20.* Sanctarellum de *Iubilæo, c. 5. dub. 4.* Lauorium de *Iubilæo, p. 1. cap. 21. n. 65.* Leonem de *Iubilæo, part. 2. n. 183.* Fernandez in *medulla p. 3. cap. 7. §. 8. numero 4.* & nostrum Naldum in *summ. ver. Indulgentia, numero 4. & 5.* cum Florono de *casibus referuatis, part. 1. capit. 6. §. 5. numero 2.*

RESOL. LVII.

Qui lucratus est Iubilæum Messana, postea negociandi causa Panormum venit, vbi Iubilæum celebratur; queritur, an possit illud lucrari, & Confessarius à peccatis referuatis de nouo incurris illum possit absoluerè?

Et docetur Sacram Congregationem respondisse semel tantum sumi posse Iubilæum tam in anno Sancto quam in alijs.

Et notatur, quod, qui tempore, quo fuit publicatum Iubilæum in sua Patria, & ex aliqua ignorantia inuincibile non habuit notitiam illius, poterit illo tempore transacto, lucrari inter duas hebdomadas à die notitiæ.

Idem dicendum est de illo, qui Feria sexta vel Sabbato habuit notitiam de Iubilæo. Ex p. 3. tract. 4. Ref. 150. alias 151.

§. 1. **H**ic casus frequenter potest accidere, & non ita facile apud auctores inuenies. Nostrer Alphonfus Leone in *tract. de Iubilæo part. 2. quæst. 17. num. 196.* affirmatiuam sententiam docet, & potest probari hæc opinio; quia multi asserunt posse duabus hebdomadibus lucrari Iubilæum ab eodem, vt docent Floronus de *casu referuati part. 1. cap. 6. §. 5. numero 2.* Reginaldus in *praxi tom. 1. lib. 8. cap. 5. sect. 2. numero 65.* Henriquez lib. 6. cap. 6. numero 3. Fernandez in *exam Theol. moral. p. 3. cap. 7. §. 8. numero 4.* Zanardus in *direct. Confess. part. 1. de Sacram. Penit. cap. 21. quæst. 30.* Naldus

Sup. hoc in duabus precedentibus Ref. & in alijs eorum notationum.

in *summ. ver. indulgentia, num. 4.* & alij penes ipsos. Ergo, &c.

2. Non reticebo tamen Filiucium tom. 1. tract. 8. cap. 10. num. 178. adnotare Clementem VII. rogatum, respondisse semel tantum sumi posse Iubilæum tam in anno Sancto quam in alijs. Et ita respondisse factam Cardinalium Congregationem, de hoc interrogatum testatur idem Filiucius num. 261. quod antea docuerant multi Doctores, vt Sanch. in *summ. tom. 1. lib. 4. cap. 54. numero 30.* Suar. de *relij. tom. 2. lib. 6. cap. 16. numero 17.* Portel. in *addit. ad dubia Reg. ver. Iubilæum, num. 10.* Benzonius de *Iubilæo lib. 5. cap. 15. dub. 23.*

3. Verum certum est, quod si quispiam dum in patria versabatur, Iubilæum lucrari neglexerit, elapsi verò duabus hebdomadibus aliò pergar, vbi Iubilæum durat, illud, omnia requisita in Bulla exequendo & adimplendo, consequi poterit. Ita Sanctarellum de *Iubilæo, cap. 7. dub. 1.* Vgolinus de *potest. Episcop. cap. 4. §. 4. num. 5.*

4. Notandum est etiam hic obiter, quod qui tempore, quo fuit publicatum Iubilæum in sua patria, ex aliqua ignorantia inuincibili non habuit notitiam illius, poterit illo tempore transacto lucrari inter duas hebdomadas à die notitiæ. Ita Bottenus in observationibus Iubilæi Sixti V. fol. 131. Et idem dicendum est de illo qui feria sexta, vel Sabbato habuit notitiam de Iubilæo, vel cum isto Confessarius committeret in alia opera ieiunia prætermissa, & illum absoluat, & communionem sumere faciat in illa hebdomada non transacta.

RESOL. LVIII.

Plausibilis est Confessarijs illa questio. An qui voluit voti, vel ex obliuione tempore Iubilæi non petijt commutationem alicuius voti, possit inde post transactum Iubilæum, etiam post multos annos eandem commutationem obtinere?

Supponimus omnia opera præscripta fecisse, & Iubilæum consequutum fuisse.

Idem est de dispensatione in irregularitate, & de relijs in Iubilæo concessis. Ex part. 2. tr. 16. & Milic. Ref. 9. alias 11.

§. 1. **N**egantem sententiam amplexus est Regius in *sum. resol. cas. 21. per totum*, qui citat Bezzum & Graffium, idem docet Suarez de *Relig. tom. 2. lib. 6. c. 6. n. 14. & 15.* Bonac. *tract. de legibus, disp. 4. quæst. 2. punct. 7. §. 3. n. 14.* & nouissimè Filiucium *q. 2. mor. tom. 2. tr. 26. c. 10. n. 302.* Et ratio est, quia sacerdos qui erret iurisdictione, non potest dispensare, & commutare vota, sed confessarius transacto Iubilæo, caret iurisdictione, cum illa facultas absoluedi, dispensandi & commutandi sit alligata tempore quindecim dierum. Ergo &c. Nec valet exemplum de peccatis obliuatis, de quibus postea transacto Iubilæo potest quis absolutionem obtinere, nam est disparitas inter vota, & peccata referuata obliuata; hæc enim si habeant amerciam censuram, per absolutionem generaliter tollitur censura, si non habeant, tollitur saltem referuatio quia absoluntur indirecte, hoc ipso, quod per obliuionem non fuerint confessi.

2. Sed ego contrariam opinionem, etiam probabilem, & tutam in praxi esse existimo. Et illam tunc Henriquez in *sum. lib. 7. de indulgent. cap. 11. num. 4.* Serrus in *Clauis Regia lib. 6. cap. 12. numero 17.* & alij quos citat, & sequitur Sanchez in *sum. tom. 1. lib. 4. cap. 44. num. 39. & 40.* Nam, quamuis opera in Iubilæo præscripta, ad eius executionem alligentur tempore designato